

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.

Виходить щодня
крім днів по
неділях і святках.

БУЖОВИНА

Редакція і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.

Передплата
10 зр.

Голоси праси.

Сими днями про нашу газету *Буковину* заговорили різні інші газети, польські, волоські, москвофільські і наші рускі. Всі з иншого боку до нас беруться — і ми більше з цікавості, як для оборони (бо поправді не відчуваємо потреби боронитися проти людей, що або не знають наших відносин або їх на свій лад представляють), хочемо нині тим голосам праси придивитися.

Тутешна *Gazeta Polska* в статі п. з. *Nasi Rusini* хотіла подати свій погляд на буковинських Русинів-народовців. Поставила собі питане, що то за люди, ті *nasi Rusini*, і не нашла на то доброї відповіді. Каже, що між нами є сторонництво правительственне під проводом проф. С. Стоцкого, котрий є видимою головою табору і головним діячем. Але крім того є ще *Праця*, газета для мужиків, котра пише зовсім інакше, як *Буковина*, а іменно намовляє селян до різні. „Відносини і інтереси д-ра Стоцкого з правительством нас — каже — мало обходять, але маємо право спитати поважаного посла, що значить то залицянє (?) — до панів польських в его *Буковині*, а ся намова хлопів до різні в его *Праці*?“

Gazeta Polska є тої думки, що і *Праця* то орган проф. Стоцкого, а навіть що она удержує ся з *Буковини*. Третій номер *Праці* дав *Gazet-і* *Polsk-ій* причину до таких далекосяглих виводів.

З них ми зміркували, що *Gazeta Polska* не знає наших селян і була би в великім клопоті, як би хотіла їх справді чогось навчити і пересвідчити. *Праця* порушує майже самі економічні справи селян, поясняє закони (се поставила собі за ціль) і виховує селян на обивателів. Промавляє до них в такий спосіб, якого уживають всі популярні видавництва рускі, а який виходить зі знання наших селян, котрих ніяким чином не розбудиш колісковими тихими піснями. Наші селяни на Буковині, то ще темніші люди як галицкі. Бачити їх поступки при виборах, то трудно не обурити ся на них і на тих, що хотять їх дальше в тій темноті держати. Хотіти їх заспані уми розбудити, то до того потрібно або таких сільських пророків, які в нас від часу до часу появляють ся, або порушувати передовсім его економічні інтереси самими „хлопескими“ аргументами, котрих, сподіваємо ся, від нас навчуть ся небавом і Волохи, так як ми навчили ся від Поляків.

Ся випробована метода для розрухання селян Полякам зза зеленого столика вічно здає ся гайдамаччиною і намовою до різні. Але у них тими словами називано у нас уже і найлюдянійші вчинки і тому в них добачуємо лише сьмішну пересаду.

Праця не є органом проф. Стоцкого, тільки п. В. Будзиновского, котрий зарозом є касиром Рускої Каси і, маючи друкарню в подвірю, є на стілько практичний, що не друкує своєї газети в Коломиї.

Праця не удержує ся з фондів *Буковини*, бо кошта видавництва не великі, і їх селяни зовсім звертають передплатою. А що газета ведена відповідно для селян, видко з того, що ширить ся скоро і певно небавом випре всякі інші популярні москвофільські видавництва.

Gazeta Narodowa передрукувала статтю *Gazet-и* *Polsk.*, очевидно не бачивши *Праці* і на очи. *Strachy* на *Lachy* не потребують, як видко, бути дуже хитрими, бо леда чого зяче серце Поляків наликає ся. „*Nasi Rusini*“ на Буковині не мають ніякого діла з Поляками, котрих ту лише горетка, отже не мають потреби ані залицятися до них, так як они в нас залицятися і до Волохів і до жидів, ані намовляти своїх селян до різні. *Gazeta Polska* перехопила фразу галицку і, хоч ту нема ні одного села польского а дідичі-Вірмени відхрещують ся від галицких Поляків, думає собі, що й ту оплатити ся лякати людей нашими „гайдамацкими“ інстинктами. *Gdzie Rzym, gdzie Krym, a gdzie karczmy babińskie!*...

*

Bukowinaer Post познакомлює своїх читачів з нашою статьею „Від Вислока аж по Дон всюди Русин автохтон.“ Каже, що против наших національних змагань не має нічого закинути, не дивує ся нам в ласці своїй, що ми українських письменників уважаємо за своїх, від біди годить ся, щоб ми і ювилей Котляревского обходили, — але не подобає ся їй наше старане, щоби Русини знали, що їх нарід, то не жменя

Гарна жінка.

(За Германом Бар переповіла Дарія Михайлівна).

(Конець).

Можеш зрозуміти, що діяло ся зі мною. Не боягуз я, але в літі, ще і на феріях! Дякую гарненько! Готовий дуель — та за що, про що, з ким? От і кінчу дурну справу коротко: Я бачу, моя любенька, що Монахія не сподобала ся тобі. Воно справді і глупо ту довше сидіти. От за дві години ми на потяг, та давай переїдем до *Schliersee*. Там є у мене старий друг Крутоверт, і живе там вигідненько а гарно. Так і прощай, Монахіє, ми збираєм ся хутенько, а за дві години вже в дорозі. Готово!

Сей тон єй знакомий, знає і те, що ніяк противити ся мені. О годині 4. ми були вже в *Schliersee*. Крутоверт, повідомлений телеграмою, вишукав нам гостинницю над озером, величезна комната, а вид прелесть, на озеро та на цілий гірський прогал. Моя жіночка, як звичайно по подорожі трохи змучена пішла спочати. Я дорвав ся ровера. Обіхав місцевість, на пошту понад озеро — нагуляв ся до волі. До гостинниці вернув ся коло восьмої. Ганка сиділа в городці, та ніби читала книжку. Гостий в городці не було багато; при однім столі двох мужиків. а при другім місцевий парох з лісничим. Я ту почув спокій та красу, от тут би я і лишив ся на довше. Спер я ровер при дверях, та прямою до

неї. Вона-ж в білім вигідненькім костюмі сидить якась несвоє, та скучно ніби з задуми глядить гень понад озеро. І справді вид припадний — та бачиш там хлопц, ту пін і старий лісничий, от і жаль! до виду конечно публіка. Зближаю ся до неї тихесенько: як же тобі? Вона глянула на мене — ой як страшно, погляду сего не забути мені ніколи — врешті каже: то се твое *Schliersee* прихвалене, славне! На ланцух бери мене, я присягаю, довше як два дні, не видержу тут: — се не для мене сторона!

— Алеж гляди, таж ту прегарно, озеро...

— Озеро, се баюра не озеро, за мале!

— Ся любя долина.

— Власне долина то не здорово, в ній чоловік стає нервовий, се скаже тобі кождий лікар!

— Довкола гори.

— Я взагалі не люблю гір!

Павза. Вкінці складає все до купи: „Харч поганий, від баварского пива стає чоловік товстий, і яка неволя мені тут зхлоніти, злічити? Колиб у мене була до сего охота, так пощо було віддавати ся? Радше в монастир! Але ти видав мене не любив ніколи!“

— Нічо, нічо, кохана, не до впадоби тобі тут, так хотьби і завтра дальше.

А мені самому чогось ніяково, сумно: ся безнастанна вандрівка, заєдно на потягу, що дня чужі лица — се просто страшно! Радби я де небудь посидіти та видихати ся, спочати. Але що діяти? Ганка видно конечно мусить мати адораторів. В Відню, де не вкажеш ся, на

проході, в театрі, на концерті, всі на нас витріщують очи. — Від коли тямить Ганка, все так було, от чому єй тепер без адоратції і життя нема. Без того вона — як пристрастний курець без люльки. Мій любий — ту злишні всякі аргументи — от воно як. Кому се не до ладу, на то єдина рада, не бери гарної жінки. Так або сяк. Так я кмітував собі, коли вона ще спала, а я ранісенько вибрав ся в ліс. Сумно глядів я по блискучім озері, по широкій прегарній долині. А знай, що єю сторону веселу з єй мешканцями все сьпівучими я люблю дуже. Яке радо побув би я тут! Та — слава Богу — напліла на голову думка щаслива. Ану-ж удасть ся! Не йду а лечу просто до мого Крутоверта, до мого любого старого Крутоверта, славнозвісного сьміхованця баварского, котрого патрегували Ленбах та Стук, він там мешкає в пречудній вілі. Та врешті, і ти его знаєш, який він: зєдно веселий, розтріпаний — в голові повно ідейнів, все трохи розсїяний, все побалагурить, але і товариш з него, лішого не шукай. Крутоверте — кажу — зробіть мені одну ласку. — „Алеж, розуміє ся, що зроблю, зроблю. Щож вам треба, що треба?“ Нині вечером іду на лови, ту такий проклятий цанище, цілісьвий тиждень поганець робить з мене дурня, але пожди-пожди лишень, буде тобі аминь!

— Отже, любий Крутоверте, слухайтеж хвилину: Справа се іменно важна.

— Алеж добре, добре! Чи бачили ви вже мого нового Ленбаха? Кажу вам, се щось най-

Атени. Бюро Райтера доносять, що грецьке правительство приклонне довершити війсьнич розем з Туреччиною.

Прага. Цісар жевтував з приватної шка-тули десять тисяч зр. для ічиньского і гогенель-бурского повіту, що потерпіли дуже від хмаро-лому.

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень
у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, обезпечає будинки, скот, госпо-дарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огне-вих за можливо найнижшою оплатою.

Дністер розпочав пятий рік своєї діяльності. Фонди „Дністра“ після за-ключень рахункових з днем 31-го грудня 1896 виносять: фонд основний 50.000 зр., фонд резервовий 54731 зр. 04 кр., резерва премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр. 07 кр.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі. В 4-х лігах виплатив „Дністер“ 1176 від-шкодовань в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На жите можна обезпечати ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найко-ристнійші услїва і видає полїси і квіти в рускїм язичі.

Зголошеня о удїленє агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

aus Richter's Apotheke in Prag.

Beim Einkauf dieser anerkannt vorzüglichen, schmerzstillenden Einreibung, die in allen Apotheken vorrätig ist, sehe man stets nach der Marke: „Anker“.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ

повинно знаходити ся

Народописна карта

українсько-русского народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, з виконаня в літографічній закладі Авдрія Андрейчица у Львові.

Книгарсна ціна карти, накле-еної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і передплатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіту“ у Льво-ві, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскоріше!

Із Найвисшого приказу
Его ціс. і кор. Апостольского Величества
устроює п. к. дирекция лѣотерійних доходів

XXXI. Ц. К. ДЕРЖАВНУ ЛЬОТЕРІЮ,

з котрої чистий дохід присвятить ся

ЦИВІЛЬНИМ ЦІЛЯМ ДОБРОДІЙНИМ

сеї половини держави, між ними і 6000 зр. на

„РУСКИЙ ДІМ НАРОДНИЙ“

в Чернівцях.

Ся лѣотерія обнимає **7816** виграних в готівці,

поділених на

148 виграних головних із **3834** попередними і **3834** слідуєчими

в загальній скількості

165.000 корон в золоті та **100.950** зр. ринських а. в.

Тягненє послїдує невідклично 10. червня 1897 о 12. год. в пол. Оден льос стоїть 2 зл. ринських а. в.

Льоси продає і адміністрация „Буковини.“

Льоси можна купити і в п. к. лѣотерійних урядах, у всіх лѣотерійних коллектурах, в продажах тютюну, в урядах податкових, почтових і телеграфічних, в конторах ви-мни, в урядах стаций жєлїзничих і др.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ

ВІД ДНЯ 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

ВІДХОДЯТЬ З Чернівців					приходять до Чернівців							
до Неполоківця, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківця.	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурду-женів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гат-ни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Бояна, Но-воселиці	645	430	—	—	—	з Новоселиці, Бояна, Са-дагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки					до Глібоки							
до Карапчева, Сторожан-ця, Бергомету, Межибро-дів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожинця, Карапчева	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд їде на шляху Бергомет-Межиброди від 1-го марта до 3-го вересня що вівторка і пят-ниці.												
з Гадікфальви					до Гадікфальви							
до Радівця	610	1003	228	612	805	з Радівця	542	855	115	550	747	
з Гатни					до Гатни							
до Кочубія, Гурагумора, Вами і Кімполоніу	1010	201	—	—	—	з Кімполоніу, Вами, Гура-гумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан					до Іцкан							
до Сучави	327	630	1009	216	718	з Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами					до Вами							
до Рус-Молдавиці	316	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзда їдуть від часу до часу. Розвідати можна на станциях Вама, Драгоша і обох Молдавицях.												
з Карапчева					до Карапчева							
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд їде що понедїлка, другий з винятком понедїлка, нічний кожної днини.												

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно європейский їде о 46 минут пізїйше від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано і зазначає ся підчеркне-нем минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

За редакцию відповідає Осип Маковей.

